

Entrevista

Jan, dibuixant

Hombre, Goomer, Dieter Lumpen, les Tres Bessones i Superlópez han estat els protagonistes de la 6a edició del saló del còmic de la Massana, que avui tanca les portes amb una altra sessió triple de cinema

"Tinc clar que el còmic és un art menor, malgrat l'opinió de molts col·legues"

El creador de Superlópez anuncia el salt a la pantalla de l'antiheroi, "un personatge que avui no podria crear"

Andrés Luengo
La Massana

El 1973 els superherois ianquis de la Marvel tenien motius per preocupar-se: a l'altra banda de l'Atlàntic el pinzell de Juan López Fernández, Jan, donava a llum el personatge de Superlópez. Trenta anys i trenta-cinc àlbums després, el matusser Jo-Con-El és a punt per fer el salt a la pantalla gran, seguint la línia de Superman, X-Men o Spiderman. El saló de la Massana ha consagrat un estand a aquest improbable antiheroi en quadricomia.

—La seva trajectòria professional arrenca de molt jove. L'autodidactisme, és un tret comú de la seva generació?

—“Sóc autodidacte, és clar, el meu aprenentatge es va basar en l'observació. Però en el meu cas l'autodidactisme té a veure amb el fet que sóc sord des dels 6 anys, cosa que em dificultava les relacions socials perquè en general, i a banda d'honroses excepcions, la gent no estava disposada a cansar-se amb mi. I de fet, a les poques acadèmies a les quals vaig assistir vaig passar una mica com l'home invisible: no hi durava gens i era tot molt avorrit.”

—En la historieta, què és més important, la tècnica o el talent?

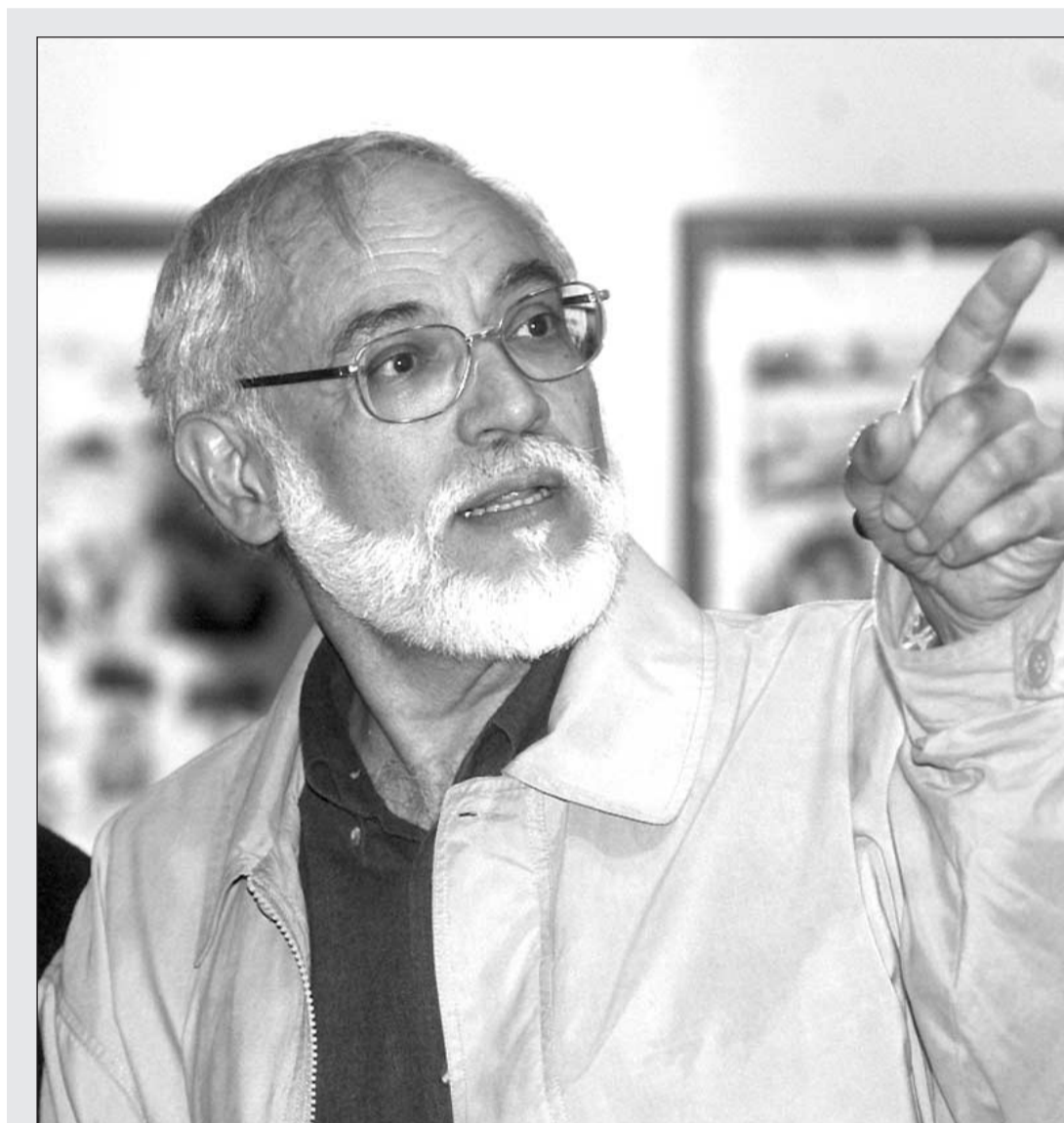
—“No em correspon a mi de dir si tinc o no talent. I tampoc crec que pugui presumir d'una gran tècnica. Però el que sempre he tingut claríssim és que l'important és treballar, treballar molt.”

—El panorama de la historieta espanyola actual és tan tènec com s'acostuma a dir?

—“Diria que avui els autors disposen de menys oportunitats per publicar, però que en canvi els còmics es fan millor que mai. De totes maneres, crec que estem en un moment de transició, que han de sorgir noves formes d'entendre, dibuixar i distribuir historietes. Però jo no sóc Nos-tradamus.”

—Els videojocs, fan la competència als dibuixants o els obren noves expectatives professionals?

—“Hauria de ser un camp nou per als autors, però la majoria es resisteix a reciclar-se. A més, requereix inversions prou impor-

Juan López, "Jan", va visitar el cap de setmana passat el seu estand al saló.

F. GALINDO

"La momia II", "MIB" i "Goomer": el saló s'acomiada amb cinema

Durant els deu dies que ha durat el saló s'hauran projectat quinze pel·lícules d'animació o amb protagonistes extrets de l'univers del còmic. L'última tanda arriba avui amb una triple proposta per a tots els paladars: al migdia, Tommy Lee Jones i Will Smith encarnen els homes de negre que donen títol a la cinta, una agència governamental ultrasecreta encarregada de caçar alienígenes il·legals infiltrats a la Terra. Dirigeix la funció Barry Sonnenfeld, en un film que data del 1997 i que recentment ha generat la inevitable seqüela. A la tarda obrirà el torn *Goomer*, film d'animació dirigit el 1999 per José Luis Feito i Carlos Varela a partir del personatge homònim creat per Ricardo y Nacho, que protagonitzen un dels dotze estands de la mostra. Creat el 1981 i assidu de les pàgines d'*El País*, *El Mundo* i *El Jueves*, Goomer és un destarlatat cosmonauta que en un dels seus viatges intergalàctics aterra en un planeta on l'interpreten com un efecte especial. Però no podrà el temps i de seguida li robarà el cor a Elma, una peculiar solterona. I per als que ahir van assistir al passi de *La momia*, la cartellera es completa amb la segona entrega de la sèrie, dirigida el 2001 per Stephen Sommers i protagonitzada per Brendan Fraser i les bellíssimes Rachel Weisz i —atenció— Patricia Velasques.

tants, i hi juga en contra el fet que els dibuixants estem sovint al marge de l'ambient dels informàtics. Els autors joves suposo que ho tenen millor. La qüestió és que és en els videojocs on sorgiran les noves tendències del còmic.”

—Superlópez, és un amic, un més a la família o una obligació professional de la qual és impossible desempallegar-se?

—“Tots els meus personatges tenen alguna cosa de mi mateix. Són el meu mitjà d'expressió, el que em permet explicar històries i comunicar-me.”

—A què atribueix l'èxit i la longevitat de Superlópez?

—“Els personatges es fan grans amb els lectors. Així que cal evolucionar amb ells. Intento que les meves historietes tinguin diversos nivells de lectura i que reflex-

teixin el moment en què han estat creades. Per exemple, *Los Cabecicubos*, que vaig crear en plena Transició.”

—En el tàndem dibuixant-guionista, qui té l'última paraula?

—“Tret d'excepcions, com Pérez Navarro (*Efepe*), Oli o Ramos, sempre he escrit els guions de les meves historietes. Naturalment que el pare d'un personatge és qui l'ha creat o ideat.”

—Prolifera actualment les adaptacions cinematogràfiques d'herois del còmic. Per a quan una de Superlópez?

—“La productora Xaloc de Madrid en prepara una versió amb actors reals i ja n'he revisat diversos arguments.”

—Un historietista, és un artesà o un artista?

—“He tingut sempre claríssim que el còmic és un art menor, tot i que molts col·legues dissentien. Evidentment que prens elements de la pintura, del dibuix, del teatre, del cinema, del disseny... Però no perdo el son discutint el sexe dels àngels.”

—Quina opinió li mereix l'actual reivindicació culturalista del tebeo de postguerra?

—“En el context de l'Espanya de postguerra el tebeo va jugar un paper decisiu en la nostra formació col·lectiva, tot fomentant la lectura d'amagatotis, l'instint de rebel·lia, la capacitat de somiar... Llegir tebeos no estava ben vist, aleshores. De totes maneres, i fora de comptades excepcions, els tebeos de l'època eren força dolents i la recuperació respon només a motivacions nostàlgiques. Tot i que jo seria el primer a córrer a comprar una reedició del *Cuto* o l'*Anita Diminuta*, de Blasco... Aquests sí que eren bons!”

—On rau el secret perquè un personatge s'acabi imposant i donant nom a una revista?

—“Ni idea. Sí que sé que cal que surti periòdicament i durant força temps perquè es consolidi i es faci entranyable, però els interessos de l'editor no sempre hi ajuden. Si el que vol són beneficis immediats, recorre a les aventures de Sin Chan. De totes maneres, crec que avui ja no podria crear un personatge com Superlópez. Però tampoc el lector és el mateix.”